

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Anthologia Sacra

Ex Probatissimis Vtrivsqve Linguæ patribus collecta, atque Octastichis
versibus comprehensa

Billy, Jacques de

Parisiis, M.D.LXXV.

Periculosissimam esse peccandi consuetudinem. 42.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50828)

S A C R A

tianti seruulo indignabor? C
 meum dereliquit me, derelic
 me virtus mea, & lumen oc
 rum meorum, & damna tem
 ralia plangam, aut incomm
 corporalia reputabo? Hinc
 rum mansuetudo oritur, cui
 conis flatus nō noceat, sed et
 magnanimitas, quam rug
 leonis non terreat.

Periculosissimam esse peccat
 consuetudinem.

42.

*Q*uò magis est aliquis putei delapsus ad ima,
 Hoc ille os putei strictius esse putat.
 Sic etiam quò quis grauiora in crimina precepta
 Labitur, hoc minus est exitus huic facilis.
 Arctius haud vnquam Venerem cum Marte lig
 Mulciber, eximie cum daret artis opus.
 Quàm sunt arcta, quibus mala consuetudo ligat,
 Quae semel obsedit pectora, vincla solet.

S C H O L I A.

Lib. 26. Quò magis est) D. Gregorius
cap. 30. ponens hæc verba Iob, Igitur

saluabit te de ore angusto latissimè, his verbis vtitur: Omnis qui vitæ viam deserens, in peccatorū se tenebras deiicit, semetipsum, quasi in puteum, vel foueam, mergit. Si verò diutina perpetratione etiam cōsuetudine iniquitatis opprimitur, ne ad superiora iā possit exurgere, quasi angusto ore putei coarctatur. Vnde dauid *Psal. 68.* propheta sub specie peccantium exorat dicens, Non me demergat tempestas aquæ, neque absorbeat me profundum, neque vrgeat super me puteus os suum. Quem enim mali operis iniquitas à bona stabilitate commouit, quasi tempestas aquæ rapuit: sed si adhuc longa consuetudine non præualuit, non demersit. Iam in puteum cecidit, qui hoc, quod diuina lex prohibet, perpetravit. Sed si adhuc longa consuetudo

nō deprimit, nequaquam
putans coāgustavit. Tantō
facilius egreditur, quātō
consuetudine coarctatur.

*Lib. 3.
cont. vi-
tup. vii.
mona.*

Quāta sunt arcta) Dura, in
Chrysoſtomus ac penitus
& violenta res consuetudo
vincendam capiendamque
mā, cū in primis iſta voluptas
adiutricē habeat: ea verō vi-
ad quā feſtinam⁹ & ad quā trā-
ri atq; applicari ſtudemus, in-
tes nobis præbeat labores. Quod
circa De⁹ quoq; ipſe, cū Hebræi
eorū, quæ in Ægypto didicerat
malorum vetus conſuetudo
ponenda eſſet, ſeorſum illos
ſolitudinem adduxit, atque ita
lorum formabat animos, ut
omnem medicinæ & curatio-
tam aſperiores, quā leniores
tentās, nihilque penitus omi-
ex his, quæ viderentur eorū

britati profutura. Et ne sic quidē
 vitia illi effugerunt: sed cum mā-
 na cœlesti cibo alerentur cepas
 tamen & allia, & cætera Ægypti
 mala præferebant, atque require-
 bant. Adeo consuetudo valet, tā-
 tumque habet roboris! Hæc ille.
 Atque itidem D. Gregorius expli-
 cans hæc verba Iob, Irruit in me *Lib. 13.*
 quasi gigas, Si, inquit, hostis sua- *cap. 10.*
 sionibus anima subesse cōsueue-
 rit, quanto se ei crebrius subiicit,
 tanto eum sibi intolerabiliorem
 facit, vt ei reluctari non valeat:
 Quia nimirum malignus aduer-
 sarius contra hanc, ex praua con-
 suetudine deuictam, quasi more
 gigantis pugnat. Quò etiā spectat *Lib. 32.*
 id quod idem alibi ait, dum hæc *cap. 17.*
 verba Iob explanat, Stringit cau-
 dam suam quasi cedrum. Be-
 ne, inquit, stringere cauda dicitur
 Behemoth, dente enim vulnerat,

cauda ligat: quia suggestio
 prima percutit, sed percutit
 mentem, ne euadere valeat, in
 lescente, sine tētationis astrin-
 Id quod Augustinus quoque
 experiebatur, cum ad sanctio-
 viuendi rationem sese cōuer-
 niteretur. Quos enim tum an-
 æstus senserit, in confessione
 suis pulchrè describit. Iā, in
 attingebam, & tenebā: nec tam
 attingebā, nec tenebam, hec
 mori morti, & vitæ viuere, Pl
 que in me valebat deter-
 molitum, quàm melius in sol
 Hæc ille. Vnde non immer-
 Cretenses, cum, vt testatur Va-
 rius, aliquem execrari velle
 nihil illi grauius imprecabantur
 quàm vt mala consuetudine
 lectaretur: quòd videlicet ma-
 mè dubitarent, quin ea res cer-
 simam ipsi perniciè esset allata

*Lib. 8.
 confess.
 ca. 11.*